

ע"פ 6737/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6737/21 - א'

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בת"פ 55188-10-17 מיום 14.9.2021
שניתן על ידי כב' השופטת מיכל ברק נבו

תאריך הישיבה:

י"א בחשון התשפ"א (17.10.2021)

בשם העורר:

עו"ד אסף טל; עו"ד אריאל יופן
עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיבה:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין שניתן בידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברק נבו) בתיק ת"פ
55188-10-17 ביום 14.9.2021, עד להכרעה בערעור.

רקע

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק שלא כדין וירי באזור
מגורים, לפי סעיפים 329(א)(1), 144(ב) ו-340א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה. על המבקש נגזר
עונש של שמונה שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן בסך של 35,000 ש"ח.

עמוד 1

2. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ולחלופין על חומרת העונש, ובד בבד הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר (להלן: הבקשה), היא הבקשה המונחת לפניי. ביום 11.10.2021 הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד להחלטה אחרת.

3. על פי עובדות כתב האישום, עובר לתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגלע סכסוך בין המבקש לבין אחיו, ע', במסגרתו נהג ע' לגדף את המבקש ואת אשתו. ביום 18.10.2017, פגשו המבקש ואשתו את ע' מחוץ לביתם. במהלך המפגש החל ע' לגדף את אשת המבקש ולטעון כי היא מקיימת יחסי מין עם גברים זרים. בתגובה לכך, התפתח ריב בין המבקש לבין ע', במהלכו דחף ע' את המבקש. מיד לאחר מכן, עזב המבקש את המקום כשחמתו בוערת בו.

בשלב זה, גמלה בלב המבקש ההחלטה לפגוע בע'. לשם כך הצטייד המבקש באקדח ופנה לביתו של ע'. בהגיע המבקש לביתו של ע', עת שהה האחרון בחצר ביתו, ביצע המבקש ירי לעברו, תוך שהוא אומר לו "אני אהרוג אותך". למשמע היריות הגיעו למקום שלושת ילדיו הקטינים של ע' (להלן: הילדים) והבחינו בו שרוע על הקרקע ומדמם. אחד מן הילדים השליך מקל לעבר המבקש ובתגובה לכך כיוון המבקש את האקדח לכיוונו. מיד אחר כך, ירה המבקש מספר יריות באוויר וברח מהמקום.

כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו לע' ארבעה פצעי ירי בבטנו וארבעה פצעי ירי בירך ובשוק והוא אושפז בבית החולים ונותח.

4. בתשובתו לכתב האישום, אישר המבקש כי בינו לבין אחיו התגלע סכסוך במהלכו אף הגיש תלונה נגד האח, בגינה נעצר הלה. עם זאת, המבקש הכחיש את המיוחס לו וטען כי במועד האירוע הסיע את אשתו לעבודתה ואת בנותיו לבית הספר. במהלך הדיונים טען המבקש, כי איחר להגיע לעבודתו בשל תקר בצמיג. טענה זו נזכרה בחקירתו במשטרה אולם לא הובאה במענה לכתב האישום.

5. בהכרעת הדין, דחה בית המשפט קמא את גרסת המבקש ומצא כי גרסתו של המתלון, לפיה המבקש הוא שביצע בו את הירי, היא מהימנה ואינה נובעת ממניעים פסולים או נסתרים וכי הסתירות שנפלו בה ביחס לזהות היורה ולאופן הביצוע אינן מהותיות. לגרסה זו מצא בית המשפט קמא חיזוקים בעדויות ובראיות נוספות שהוצגו לפניו. ראשית, שתי שיחות טלפון שביצע המתלון, האחת למוקד המשטרה והשנייה עם שוטר שהגיע לזירה, בשתייהן נקב בשמו של המבקש כמי שירה לעברו. בית המשפט קבע כי שתי שיחות הטלפון בוצעו בסמיכות לאירוע, נאמרו בהזדמנות הראשונה לאחר ירי ובמטרה לנקוב בשמו של המבקש כמי שירה במתלון. בית המשפט דחה את טענת המבקש לפיה המתלון רצה להעליל עליו משום שנעצר בשל תלונתו של המבקש וקבע כי המתלון האמין כי זיהה את אחיו כיורה וכי אין זה סביר שטעה בזיהוי.

שנית, הודעות הילדים שהתקבלו מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לאחר שבעדויותיהם חזרו בהם הילדים מדבריהם במשטרה וטענו כי המתלון הוא שביקש מהם לנקוב בשמו של המבקש כמי שביצע את הירי. נקבע כי יש להעדיף את הודעות הילדים על פני עדויותיהם במשפט, משאלו נמסרו זמן קצר לאחר האירוע, כללו פרטים רבים מעבר לזהות היורה, תוך ששלושת הילדים ציינו כי לא ראו את הירי עצמו אלא הגיעו למקום לאחריו, והן משתלבות זו בזו ומשלימות זו את זו וכוללות דקויות שאין זה סביר כי תואמו בזמן קצר, ועולות בקנה אחד עם גרסת המתלון ועם ראיות שנמצאו בזירה. למעשה, לנוכח נוסח אמרותיהם בעניין זה קבע בית המשפט כי ייתכן שיש

ממש בטענה כי המתלון הנחה אותם לנקוב בשמו של המבקש כמי שירה בו, אולם אין בכך להראות בהכרח כי מדובר באימרה שקרית ולא מן הנמנע כי הדגיש בפניהם כי עליהם לציין שלמבקש יש שני שמות. חיזוק להודעות כל אחד ואחד מהילדים מצוי בהודעות של כל אחד מהילדים האחרים, בעדותו של המתלון ובשיחת טלפון למוקד המשטרה של אחיהם של המבקש והמתלון.

שלישית, בהודעתו של פאיז, בן דודם, של המבקש והמתלון שהועדפה על פני עדותו, המחזקת את עדות המתלון ביחס למיקומו בחצר בעת הירי.

אשר לגרסת המבקש קבע בית המשפט, כי חקירותיו במשטרה ועדותו בבית המשפט רוויות סתירות ואין מתיישבות עם יתר הראיות. עוד נקבע כי יש סתירות מהותיות בין גרסאות המבקש לבין גרסאותיה של אשתו, בין היתר, ביחס לטענתו כי כלל לא פגש במתלון בבוקר האירוע. בית המשפט קבע כי גרסת המבקש הותירה רושם בלתי מהימן וכי טענת האליבי שהעלה דחוקה ביותר ואינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק ואפילו אם היתה מוכחת לא היה בה כדי לסייע לו משום שפער הזמנים בין הורדת אשתו והאחייניות מאפשר חזרה למקום האירוע, נסיעה לעבודה, עצירה לתיקון התקר והגעה לעבודה.

בנוסף, קבע בית המשפט כי ממצאי שרידי הירי שנמצאו על ידיו של המבקש - שבעה במספר - מהווים ראיה נסיבתית ודחה את הסברי המבקש לאפשרות הימצאותם על ידיו בשל העברה משנית מכלי רכב שאותם גרר. עוד נקבע כי ניתן למצוא מניע למעשיו של המבקש, ממספר סיבות.

לבסוף קבע בית המשפט כי היו מחדלי חקירה וכשלים מסוימים באופן ניהול החקירה, אולם אין בהם כדי לפגוע ביכולתו להתמודד עם התשתית הראייתית הקיימת ואין בהם כדי להביא לזיכויו של המבקש.

טענות המבקש

6. המבקש סבור כי סיכויי ערעורו להתקבל טובים. זאת, בין היתר, נוכח שגיאותיו של בית המשפט קמא בדחיית טענת האליבי; בקבלת מרבית אמרות החוץ של העדים, לרבות אלו של הילדים, חרף היותן רוויות סתירות ותוך שימוש חריג בקבלת חלק מדבריהם בלבד; באמון שנתן בדבריו של המתלון; בכך שלא נתן משקל ראוי לעדותו של פאיז, בן דודם של המבקש והמתלון, אשר נכח בחצר ביתו של המתלון בעת האירוע; בקביעת שעת האירוע בניגוד לעדות המתלון עצמו; בקביעותיו לגבי ממצאי שרידי הירי; ובשים לב למחדלי החקירה הקשים, שלא נבדקו.

7. המבקש הצביע גם על הנסיבות הנלוות המצדיקות היעדרות לבקשתו, והן: כי במהלך 18 החודשים האחרונים, שבהם לא הוטלו עליו תנאים מגבילים, לא ביצע עבירות ולא פנה למתלון; כי עמד בתנאים המגבילים שהוטלו עליו בהליכי המעצר; כי התייצב לדיונים בעניינו כל אימת שנדרש; כי לחובתו עבר פלילי דל; וכי בחלוף הזמן קהתה מסוכנותו עד מאוד ואין כל חשש להימלטותו מאימת הדין. לדבריו, דחיית בקשתו, שעה שהערעור מופנה בעיקרו כלפי הכרעת הדין, מעלה חשש ממשי לנזק בלתי הפיך באם יזוכה.

עמדת המשיבה

8. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה. לשיטתה, סיכויי הערעור נמוכים לאור מכלול הראיות ונימוקי הכרעת הדין ולאור עונש המאסר שהוטל על המבקש, מן הראוי כי יחל בריצוי כבר עכשיו.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה, בהכרעת דינו של בית המשפט קמא ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. ככלל, נאשם שהורשע ונגזר עליו עונש מאסר בפועל יחל בריצוי עונשו באופן מיידי, ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להצדיק עיכוב ביצוע גזר הדין. יחד עם זאת, לבית המשפט שמור שיקול הדעת לעכב את ביצוע עונש המאסר, אם סבור הוא כי הדבר ימנע פגיעה בזכויות הנידון במידה העולה על הנדרש, בין היתר, תוך בחינת השיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; תקופת המאסר שהושתה על המבקש והמועד הצפוי לדיון בערעור; סיכויי הערעור; עברו הפלילי של המבקש; התנהגותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות של המבקש וסיווג הערעור (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 276-282 (2000)).

11. ככלל, טענותיו של המבקש מרוכזות בקביעות המהימנות והעובדה של בית המשפט קמא ובהעדפת אמרות העדים במשטרה על פני עדויותיהם בבית המשפט. טענות מסוג זה, מציבות כידוע, משוכה גבוהה בפני הטוען להן משאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן, לאור העדיפות שיש לערכאה המבררת בקביעות מסוג זה בהתבסס על התרשמותה הישירה מן העדים (ע"פ 9852/17 משה נ' מדינת ישראל (27.2.2018)).

מבלי לקבוע מסמרות בעניין, הרי שלנוכח הכרעת הדין המנומקת של בית המשפט קמא, ייקשה על המבקש לצלוח משוכה זו. בהכרעת הדין התייחס בית המשפט בפירוט לסתירות שנפלו בהודעות העדים, לרבות בעדות המתלונן שנשאר העד היחיד שעמד על גרסתו ביחס לזיהוי המבקש כמבצע הירי, ונימק את האופן בו מצא להסתמך עליהן - ביחס לליבת האירוע.

גם הטענות שהעלה המבקש כלפי אופן השימוש שעשה בית המשפט בכלל "פלגין דיבורא" אין בהן כדי לערער את ממצאי הכרעת הדין במידה מספקת על מנת להורות על עיכוב ביצוע. הכרעת הדין התייחסה גם לשתי שיחות הטלפון של המתלונן לגורמי משטרה בסמוך לאחר הירי שבהן מסר, בעודו פצוע במצב קשה, כפי שנקבע, כי המבקש הוא היורה. ומעבר לכך, התבססה הכרעת הדין גם על חוות דעת מז"פ שמצאה על ידיו של המבקש שבעה שרידי חלקיקי הירי ועל הסברי המומחית בעניין זה ודחה את ההסבר שהציעה ההגנה להימצאותם על ידיו.

באשר לגרסת המבקש, התייחס בית המשפט קמא לסתירות שנפלו בין עדותו לבין הודעותיה של אשתו וגם טענת האליבי של המבקש נבחנה בפירוט. בית המשפט אף מצא לקבוע, בהקשר זה, כי לאור פער הזמנים מקרות האירוע בשעות הבוקר ועד להגעת המבקש למקום עבודתו, והקרבה בין המקומות, אין בטענת האליבי כדי לשלול את

מעורבותו באירוע.

12. בשם לב לאמור לעיל ביחס לסיכויי הערעור ולנוכח חומרת העבירות, אין בעברו הפלילי הדל של המבקש, העדר עבירות נוספות לחובתו לאחר תחילת ההליך הנוכחי, התנהגותו במהלך ההליך ובחלוף הזמן מאז האירוע כדי להטות את הכף לטובת עיכוב ביצוע עונש המאסר.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית. עיכוב הביצוע עליו הוריתי בהחלטתי מיום 11.10.2021 - מבוטל בזאת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 11.11.2021 עד השעה 10:00 בימ"ר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבדו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ב בחשון התשפ"ב (18.10.2021).

ש ו פ ט
